

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. n. 48
3 luni 24
6 luni 48
IN STRAINATATE: 60
INSERTIUNI SI RECLAME:
Linia de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI.

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10. A. Opatk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse în Vienna, Seilerstätte 2; Vincens Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Peța și Havas-Laffite-Bullier & Comp. în Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agenția Havas).

Londra, 19 Martie 10 ore dim.

Protocolul nu s'a sub-semnat, dar înțelegerea continuă. Numai ambasadorul Austriei n'a primit încă de la guvernul sârb, autorizațiunea de a sub-semna.

Londra, 19 Martie, 12 ore.

Guvernul rus, prin intermediul ambasadorului său, comitele Schvaloff, propune să facă în protocol oare-care schimbări, n'au fost încă studiate de guvernul britanicului-Mari.

Constantinopole, 19 Martie seara.

Astăzi a avut loc deschiderea Parlamentului.

În discursul său, Sultanul a exprimat speranța de a ajunge îndată la o înțelegere cu Muntenegrenii și a recomandat amândor camere să se ocupe a încheia un acord cu reprezentanții creditorilor țării.

Sultanul a adăugat: „Cu tot eșecul conferinței, Turcia este gata a împlini dorințele puterilor amice.”

Delegații muntenegreni au primit o telegramă ce se presupune că cuprinde răspunsul principelui Nichita; dar această telegramă era nedescriptibilă.

Londra 19 Martie seara.

Camera Comunelor. D. Bourke, sub secretar de Stat la departamentul afacerilor terne, zice că Englia a protestat contra goniirii Evreilor din România și că în urma acestei protestări aceștia au putut intra în țară, dar că proprietățile lor fuseră deja vândute. D. Bourke adăugă că guvernul român a promis că va preveni învierea unor asemenea fapte.

Oratorul guvernului aduce la cunoștința camerelor, că niște desordine au izbucnit la ocafosa afară din ținutul Bulgariei și că consulatul englez din Turcia vor fi înștiințate. El zice asemenea că noui crimi s'au comis în nisele sate situate în vecinătatea Adrianopolului și că guvernul e gribit a da priu telegraf d-lui Jocym, însărcinat de afaceri la Constantinopol, ordinul de a face o anchetă.

Camera Lordilor. Lord Derby, ministru de externe, declară că dânsul voia ca Sir Elliot să părăsească imediat Constantinopolul, dar că acesta a așteptat instrucțiunile pentru a face nisele aranjamente timporare.

Roma, 19 Martie.

O circulară adresată de ministrul de justiție procurorilor, relevă rena impresiune produsă de ultima alocuțiune a Papei, care prevedea nerecunoștința în privința Italiei. Circulara adăugă că guvernul, fiind a acea probă de longanimitate, invită pe procurori a nu urmări simplele reproducțiuni s'ar putea face după această alocuțiune.

BUCUREȘTI 30 MARTIE

Primum din Iași, en data 3 Martie, următoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Autorul Broșurei intitulată „O eucetare politică,” a socotit de prios de a se demasca, sigur fiind că lumea la cea d'ntîiu cetire va găsi esne politica tradițională a d-lui Ion Ghica, politica care se poate resuma în axioma: „Fuga de și rușinoasă dar sănătoasă.”

Am zis tradițională. În adevăr, pentru a nu putea fi acusat de parțialitate sau de un spirit de răsunare, mă voi mărgini a lăsa să vorbească faptele care vor proba pe apun fasile politice d-sale constante.

În anul 1848 după propriile sale asistenți, a obținut a se duce la Constantinopole animat de pretinsul dor de a apăra drepturile țerei noastre. Desinteresata sa apărare a fost

incoronată de un succes complet pentru mulțumirea și fericirea patriei noastre! A trocat căciula românească contra fesului turcesc, și drept recompensă pentru serviciile aduse, a fost gratificat cu titlul de Beiu de Samos precum și înzestrat cu administrarea acestei insule. Negreșit că acest om de spirit, acest bărbat de Stat a dorit precum zice, francesul, „faire de son coup d'essai, un coup de maître.”

Fidel glorioșului său debut în anul 1866, după sosirea Măriei Sale Domnitorului Carol I, Sultanul dând ordine armatei sale de a ocupa România, d. Ion Ghica fiind președinte al consiliului de miniștri, și-a adus aminte că în dicționarul diplomației există cuvântul de boală, care i-ar putea servi de pretecest pentru a fugi de la postul său în momente atât de critice. Insistențele Măriei Sale precum și a amicilor d-sale politici de a rămânea la minister, au fost zadarnice.

Puterile garante oprind pe Turcia de la asemenea măsură, d. Ion Ghica după cererea d-lui Goleacu agentul nostru de atunci la Constantinopole, s'a hotărât de a merge acolo, în scop de a da concursul său eficace negocierilor relative la recunoșterea de către Înalta Poartă a Măriei Sale Carol I. Condițiunile propuse de d-sa fiind lovitoare drepturilor țerei și a Constituției abia promulgată, a fost respinsă de către ministrul d-lui Lascar Catargi. În fața acestui refus, d. Ion Ghica, sclavul principiului de fugă, a părăsit Constantinopolul fără a fi chemat. Reintors în țară, a pus toate forțele sale pentru a răsturna ministrul, care desgustat de atâta machinație, s'a și retras. Ajuns la ținta dorinței sale, d. Ion Ghica fu chemat la cârma afacerilor. Impacient de a pune în aplicație un moment mai curând angajamentele luate la Stambul, el consiliă pe Măria Sa Domnitorul de a accepta aceleași condițiuni respinse sub ministrul precedent ca vătămătoare țerei și Constituției. Forma sub care acele condițiuni urma a fi priimate, consista într'o epistolă pe care Măria Sa Domnitorul a adresat-o Majestății Sale Sultanului. Aci însă acest devotat și sincer consilier al Tronului, a avut grija de a nu contrasemna acea epistolă cu vedita intențiune de a se spăla pe mâni ca Pilat, și a arunca toată răspunderea pe alții. Oare aceasta nu se chiamă a fugi iarăși prin tangentă?

Ne oprim aci, căci dacă am vroi să arătăm fugile d-sale necontentite la moșia sa Ghergani de câte ori trebuie să se pronunțe asupra mai multor chestiuni serioase ca deputat și senator, am fi siliți de a umple coloane întregi. Iată politica de care s'a servit în toate ocaziunile acest diplomat fugar.

Să vedem acuma, ce ne mai spune Broșura d-sale în anul 1877. La pagina 34 autorul ne zice: „că armata noastră este animată de cel mai bun spirit, plină de patriotism și plină de dorința de a se distinge, și că nimănui nu-i poate trece prin minte să s'ar putea găsi oficer sau soldat

român care să nu-și facă datoria până la cea dupe urmă picătură de sânge.” La pagina 37, sfătuește, ca armata noastră atât de lăudată cu câte-va pagine mai înainte, să se retragă din ochii străinilor, cu alte cuvinte s'o croiască de-a fuga. Precum vedem d. Ion Ghica a rămas consecuent cu d-nealul.

Suntem datorți însă a recunoaște că a făcut un progres. Pană în prezent, precum am arătat mai sus, fugea numai d-nealul singur, acuma însă voiesce a căpăta cât se poate mai mulți sateliți și a inocula și armatei acest principiu inerent persoanelor d-sale.

Trecând la altă ordine de idei, vedem la pagina 9 următorul pasagiū: „Coalițiunea din 1876 au fost efectul temerii de cotropirea Slavilor și lupta pentru conservarea Românismului.” Această declarație făcută cu speranța de a legitima scopul politic al Coalițiunii ne-a umplut de mirare. Mai înainte de toate nu înțelegem cum d. Ioan Brătianu care face parte din coalițiune și care urmează o politică panslavistă, nu a venit să protesteze. Oare d-sa și Coalițiunea nu și amintesc că au parvenit de a resturna ministeriul d-lui Lascar Catargi în parte și prin ajutor străin? Oare d-sa și Coalițiunea nu uitat, că prin aceeași influență străină s'au crezut autorizați de a declara alegătorilor, că ori-care va fi majoritatea eșită în Senat, puterea totuși va fi încredințată Coalițiunii?

Ne punem iarăși întrebarea: ce semnificațiune a avut prezentarea d-lui I. Brătianu în vremea ministeriului d-lui Lascar Catargi la agentul rusesc d. Zenoviev pe care nu'l cunoștea? Oare acea profesiune de credință rostită înaintea acelui agent reiterată în urmă la Livadia, oare acel „credo” repetat și în Camera cu ocaziunea discuțiunii convenției comerciale între Rusia și România, nu ne dă dreptul de a ne mira, cum d. I. Brătianu nu a rădicat glasul sus și tare în contra acestei alegațiuni? În așteptarea acestei protestări, vom compara politica urmată de Cabinetul d-lui Lascar Catargi cu aceea a guvernelor Coalițiunii în chestia Orientului.

Dosarele aflate în ministerul de Externe și care sunt la dispoziția Coalițiunii, probază ca Cabinetul d-lui Lascar Catargi a pus toate silințele ca să poată obține României o neutralitate egală cu a Belgiei. Aceasta a fost singura țintă și unica preocupare a acestui minister. Este iarăși incontestabil că acest guvern a știut a menține o neutralitate în toată puterea cuvântului, pregătind armata pentru acest finit.

Desfidem pe ori-cine de a ne putea da o desmintire.

Guvernele Coalițiunii de la venirea lor la putere nu au făcut altceva decât a păzi o neutralitate cu meșteșuguri precum o declară Broșura d-lui Ion Ghica (vezi pagina 37), și refuză de a depune corespundența privitoare la neutralizarea României, corespundența cerută în mai multe rânduri de Senat. Aceste guverne nu voiesc a consulta

purile legiuitoare într'o materie de asemenea gravitate, lăsând ca evenimentele să surprinză țara. Intențiunea vedită este de a pune pe națiune în imposibilitate de a se putea pronunța. Încât privește armata, ea a fost trimisă pe malurile Dunării cu scopul de a servi de avantgardă armatei rusești și de a primi cele d'ntîiu lovituri a oștirilor turcești, ba chiar poate și nimicirea ei, de vreme ce ea a fost împărășită în mai multe corpuri la o atare depărtare, încât într'un cas dat nu se pot ajuta unul pe altul. Malurile Prutului din contra au rămas deschise și espuse la ori-ce încălcare.

Dacă politica urmată de Cabinetul d-lui Lascar Catargi poate fi acuzată, precum se pretinde în Broșura d-lui I. Ghica, că ar fi expus țara la cotropirea Slavilor, și că din contra aceea a guvernelor Coalițiunii este politică a conserva Românismul, lăsăm ca această chestiune să fie tranșată de națiune și așteptăm verdictul ei, când i se va comunica actele ce sunt în minister.

Suntem convinși că Corpurile Legiuitoare în curând vor chiama la răspundere pe toți acei patrioți, care s'au coalizat, unii în scop de a transforma țara în Pașalie turcesc, alții cu intențiunea condamnabilă de a semăna anarhia și discordia între concetățeni, precum și de a practica utopiile lor.

Suntem încredințați că țara se va deștepta la timp și că va înfrâna pe acești renegați ai Românismului, cari nesocotind voința și aspirațiunile ei au pus mai presus decât toate, setea de a veni și de a se menține la putere, fie chiar în detrimentul națiunii oboșită de promisiunile și fantasmagoriile lor.

Un abonat.

UN NOU ACT AL MINISTRULUI DE REBEL COLONEL SLANICEANU

E trist lucru ca faptele unui guvern să nu aibă un caracter de seriozitate chiar atunci când este vorba de chestiuni de cea mai mică importanță. Dar cum se poate califica o asemenea ușurință, când ea tînde a compromite o instituțiune? Când cutezanța unui ministru merge până a abuzarea acțiunea sa constituțională, făcând chiar pe Domnitor să puse încălțura sa pe un decret care să coprinză lucrări puțin serioase, ca să nu le calificăm mai aspru? „Monitorul” de Mercuri, 2 Martie, cuprinde următorul decret:

CAROL I
Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor
La toți de față și viitor, sănătate.
Asupra raportului ministrului nostru, secretar de Stat, la departamentul de rebel, sub No. 350.
Am decretat și decretăm:
Art. I. Se înființează încă două regimente de artilerie, pe lângă cele două existente.
Art. II. Fie-care regiment va fi compus din șase baterii, din care una călărească și cinci montate.
Art. III. Aceste regimente, destinate a forma artileria diviziilor militare teritoriale din care fac parte, vor avea reședința în modul următor:
1-ul regiment de artilerie la Craiova;
2-lea regiment de artilerie la București;
3-lea regiment de artilerie la Focșani;
4-lea regiment de artilerie la Roman.
Art. IV și cel din urmă, ministru nos-

resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 5 Februarie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat

la departamentul de rebel:

Colonel Slaniceanu. No. 211.

Așa dar din 4 regimente de artilerie, 3 vor fi: Unul la Craiova, altul la Focșani și cel de al treilea la Roman.

Dar d. ministru de rebel nu știe oare că la Craiova și la Focșani nu sunt casarme, nu sunt remise, nici grajduri, pe când un regiment de artilerie așa precum figurează în bugetul promulgat în același număr al „Monitorului Oficial,” cuprinde 28 ofițeri și asimilați. — 499 oameni de trupă, — un total de 272 cai și cel puțin 90 de trăsuri? Că la Roman s'a început o casarmă pentru vr'o 4 baterii, dar că și aceea nu e terminată?

E bine oare ca raportul unui ministru căruia s'a făcut onoarea unui decret Domnesc, să provoace surisul nu numai al ofițerilor, dar și al locuitorilor din Craiova, Focșani și Roman?

Vom urmări această stranie procedare, căci nu putem prevedea consecințele ce poate avea o decisiune menită de a rămânea numai pe hârtie. De o cam dată însă ne temem ca nu cum-va creațiunea a 4 regimente de artilerie să nu fie în prejudeciul celor două ce aveam și cu care ne puteam fiili în ori-ce ocaziune.

Nu era mai simplu și mai economic să se mai adauge câte-va baterii la regimentele existente? Camera deputaților gândindu-s'au la una ca aceasta, când a votat bugetul ministeriului de rebel? Să nu se fi aflat oare atunci în Camera, nici un deputat din Craiova, din Focșani sau din Roman dacă cei-lăți erau așa de străini la cele ce se petrec în acele trei localități?

Aceste întrebări le facem în interesul adevărului și în acela al serioșității care am dori să domnească în actele ce emană de la o cameră legislativă, urmate de un raport la Domn și în fine de un decret Domnesc!

Ce prestigiu și ce respect mai poate avea la noi un act public, de o importanță atât de mare, când sub regimul de astăzi ni se poate adresa la tot momentul apostrofa:

Qui trompe-t-on ici?

STUDII POLITICE. ZIARISTICA.

E demn de observat că toamna de încurcările cele mai dificile se vorbește și se decide cu cea mai mare ușurință și adesea cu o pretențiune de certitudine sentențioasă, care surprinde pe omul ceva mai ențetător. Observațiunea nu este nouă: dar, vorba lui la Fontaine, pentru aceasta, nu e mai puțin adevărată.

În domeniul medicinii, de exemplu, cu toate numeroasele greutăți ale științei tot oamenii au opiniiune lor hotărâte: te doare capul, și trezește de înși sunt gata să-ți recomande câte un medicament infalibil. Dar niciunul nu se pronunță mai tare această anomalie, de cât în chestiunile politice. Ori-ce act al guvernului e aprobat, sau combătut de către ori-cine, aci numai de cât, „seance tenante,” fără să se simtă trebuința de o reflexiune mai matură care să poată aduce argumente de oare care valoare, de-o parte, sau de cealaltă. O măsură a camerei, observă d-l Spencer, abia a eșit de sub tăcșuri și discuția este pretinzând înșă, hotărârea e dată, cât ai clipii din ochi. Pe ori unde putem auzi oameni de ori-ce condițiune, dar nu și de ori-ce competență, condamnați, sau aplaudind cutare sau cutare vot al camerei, ca și cum ne am afla înaintea unui teatru în care fără grave consecințe, ne e permis să aprobăm sau să blămăm, după dispozițiunea în care ne-a găsit impresia trimisă asupra-ne de cutare sau cutare scenă. Lucrul însă se întinde mult mai departe de cât atât. Chestiunile și problemele cele mai refractare ale vieții sociale și politice nu scapă neatacate de discuțiunile și hotărârile improvizate. „Trebuie să fie o religioasă” dic unii, cel mai nume-

ua dogmă indiscutabilă și un cult care să-nutrescă sufletul ca aspirația mai înaltă decât aceea ce le pte culege din lumea vizibilă, ea fiind legată și ea de meschinele condiții materiale. — „Ba nu e răstălat alți, omul e liber să creadă ce va voi; pentru ce să-l înălțăm conștiința de o credință fictivă, care ucide cuvântul natural al sufletului și îl distragă de la ocupații mai serioase? Sau altă versiune: „sunt, în adevăr, și trebuie să existe religii, dar, între toate, cea mai adevărată, cea mai înaltă și cea mai binefăcătoare este „cultura“ religioasă, aceea în care eroile fire-care.“ De aci apoi, discuții interminabile, ferber și chiar rebele, între proșterii diverselor religii. Aceiași confuziune în politică. „Republica e mântuirea neamurilor“ —

„Așa este, dar Republica să fie democratică.“ — „Nici-o, e de o miă de ori preferabilă republica oligarhică, în care e mai multă stabilitate și în care este mai multă ordine în afacerile statului.“ —

„Utopia“ strigă alții, „lumea nu poate trăi fără stăpân: trebuie un monarch, și încă monarch autocrat: Rusia cum merge și cum prosperează, sub tot absolutismul ei?“ — „Dacă este de admis vre-o monarhia“ prețind alții, „apoi aceea e monarhia constituțională.“ — „Bine, constituționalism: însă cu o singură cameră.“ —

„Nue nemerit: trebuie două reprezentanții naționale, pentru ca controlul să fie mai sever.“ — „Nici una din toate acestea: comunismul, ială adevărată soluție a problemii politice, fericirea poporului. . . Și în câte alte feluri nu se mai poate combina diversitatea opiniunilor! Unul apoi, ori-ce cestiune socială sau economică, rolul femeii, instrucțiunea, militarismul, pauperismul, chestiunea impostelor, migrația industrială . . . și vești întâlni același caos de opinii. Am putea zice o completă anarhie spirituală, când am privi lucrul în toată generalitatea sa. La prima impresiune, e de mirat că fenomenul există tocmai într-un timp așa de luminat ca al nostru. E un semn de progres și în același timp, de insuficiență de cultură. Este progres, pentru că omul simte din ce în ce mai adânc necesitatea de a se pronunța într-un chip pozitiv asupra nedemeriilor ce l-muncesc de secol; și pentru-că în tot-d-a-una, atunci s'a stabilit mișcările științifice, atunci a eșit adevărat cel mai limpez, la lumină, când ipotezele de tot felul a început să ferebă mai tare în creierii omenesci. Pe de altă parte, este un simptom puțin înveselitor, când cugetăm la enorma disproporțiune ce există între repedele progrese ce face știința în zilele noastre și slabele mijloace de care se dispune pentru a o vulgariza. De aci naște cea diversitate incalculabilă de vederi, care transmisă în viața reală, produce întârzieri așa de lungi în calea ce străbat națiunile, și câte o dată încercări atât de triste prin care trebuie să treacă în viața lor istorică.

„Dar ce putem face? Nu există o știință fixată a politici și atunci totul merge aci pe dubite; abia avem un slab licărire din partea economiei politice, — abia am început a înțelege alfabetul științii propriilor noastre interese, pentru a ne gândi că pricepem cu siguranță cauzele fenomenelor sociale și politice.

Așezându-se aceasta e numai o scusă a celor care conduc afacerile unui stat, pentru momentele când nu reușesc în aplicațiunea ideilor de care se adapă. Nu există, în adevăr, o știință stabilită pentru politică, sau „sociologia“ cum o numesc unii, dar, nu se poate contesta, că a început să existe și a descoperit deja multe precepte pozitive și de cel mai mare interes atât pentru știință în genere, cât mai cu seamă pentru practica vieții sociale și politice. Nenorocirea este că chiar oamenii de elită, aceia cari, prin împrejurări de diferite naturi, se găsesc mai aproape de înaltele poziții din care se cărmuiesc afacerile unui Stat, chiar aceia d-ici, ne demonștră pe fâ care zi o ignoranță, de progresul științei sociale, cu atât mai condamabilă, cu cât se scie că influența profundă și dezastruoasă pot avea măsurile politice nechibzuite, și neluminate de razele științii.

Dacă există unde-va acest dispreț aruncat, cu mult sans *gene* științelor sociale, și economice, apoi locul acela e țara noastră. Și nu vorbesc numai de politici improvizată, căci contaginnea este nreată cu mult mai sus. Observații un fapt. E destul ca o scriere, de gazetă, de baogură sau carte, să fâ întocmită într-un mod rece, nepasionat, judicios și obiectiv, pentru ca îndată să nu mai fâ o lucrare politică, ci o hârtie impestriată cu slove pentru cel ce au timp de perdut, ca și cum politica ar fi cestiune de entuziasm, ăra nu de calcul și de adăncă cugetare. Cu nu e ceartă, și încă inveniată, nu e politică; ce nu e adevăr de sistemă și de conveniune, nu e politică. Eată o școală ce nu ne-a produs puțin rău.

Poate că temperamentul nostru ne înboldese așa; dar oamenii de elită și oamenii politici cu deosebire trebuie să aibă multă judecată și

mai puțin temperament. Interesele țării nu sunt afacerile noastre particulare ca să avem dreptul a le trata după capriciu și temperament. Dar, cu totă evidența adevărului, noi punem tot-d-a-una entuziasmul și persoana noastră înainte, acolo unde se cere abnegațiune și o capacitate, desbrăcată, pe cât se poate, de ori-ce prejudecări, cari ar putea să ne întunaie dreapta rațiune. (Va urma.)

DIN AFARA.

Engltera. Depeșele sosite din Londra ne anunță că pacea este asigurată, că adică Engltera a făcut Rusiei oareși cari concesii, în urma cărora Rusia va putea să înceapă a desarma fără ca să se poată zice că în zadar s'a înarmat. „Times“ comunică formula cu care pretinde că se va încheia protocolul internațional, ce va avea să fie semnat de către puteri. Eată-o:

„Puterile signatare a protocolului de față declară, că își rezervă a hotărî în viitor asupra modului de acțiune, pe care îl va gusi de cuviință, dacă guvernul otoman nu ar primi obligamentele, care i se impun prin acceptarea reformelor și modificățiilor coprinse în acest protocol.“

De o cam dată acele obligamente coprinse în protocol sunt neobservate și poate că nici nu s'a convenit încă asupra lor. Se crede că puterile vor convoca o nouă conferință.

„Nord“ zice, că misiunea generalului Ignatieff nu este de cât a continuare a acțiunii diplomatice inaugurate cu memorandumul de la Berlin. Ea nu este nici o amenințare, nici un ultimatum, nici chiar o încercare de a face presiune asupra puterilor europene. E vorba de a se constata, dacă concertul european mai există, cum exista cu o lună în urmă, ori dacă puterile europene se mulțumesc cu declarațiunii platonice. Nu poate fi nimic mai conciliant, zice „Nord“ de cât atitudinea Rusiei la începutul crizei orientale.

Austro-Ungaria. A doua sesiune a dietei din Pesta s'a închis la 7 curent. Ziceam că după serbătorii diete se va convoca tu o treia sesiune. După știrile, care le primim, această a treia sesiune se va deschide însă numai de cât la 19 Martie. — De o cam dată însă se vor alege numai biroul și secțiunile, apoi dieta și va da vacanță până după serbătorii, ast-fel că de o cam dată va trebui să renunțăm la discuțiunile „interesante“ a parlamentului maghiar.

Franța. Cestiunea Cassagnac a provocat oareși care șgomot în camera din Versailles. Ensu-și Cassagnac combate într-un discurs mai lung, ideea de a se da o autorizațiune pentru urmărirea sa, de oare-ce aceasta ar fi o contracțiune. Principiile monarchiste nu admit urmărirea lui, pentru că articolul, pe care l'a scris și publicat, e în contra republicii; eară principiile republicane nu o admit, pentru că ele susțin absoluta libertate de presă. Astfel Cassagnac deputatul e de părere că să nu se da autorizațiune pentru urmărirea ziaristului Cassagnac. — Ministrul Jules Simon combate teoria lui Cassagnac, de oare-ce nu admite ca cine-va să prețindă libertatea în virtutea unor principii la care nu aderă, căci ast-fel tot-d-a-una numai oamenii liberali ar trebui să fie cei îngelați. Puindu-se cestiunea la vot, camera a dat autorizațiunea cu 296 contra 197 voturi.

Imperiul-Otoman. În săptămâna trecută s'au vorbea prin București, că mai multe softale au fost arestate pentru că ar fi fost lipit pe părțile caselor din Constantinopol niște placarde, în care ar fi cerut revocarea lui Midhat Pașa, ar fi protestat contra păcii încheiate cu Serbia și ar fi cerut respingerea pretențiunilor pe care le face Muntenegru. Această știre se adevărește, adăogându-se, că indeobște Turcii mai bucuru recurg la arme decât să se invoiască la vre-o cestiune teritorială. În cercurile diplomatice din Roma se asigură, că Poarta este hotărîtă a nu ceda chiar nici față cu o acțiune comună a puterilor europene. E dar de temut, că Poarta din nou se va opune și aceasta ar fi cu atât mai rău, cu cât unele dintre puteri par a fi angajate față cu Rusia.

„Ast-fel „Allg. Ztg.“ ne asigură, că guvernul Austro-Ungariei a declarat că va consimți la toate punctele, care se vor statornici între Engltera și Rusia.

Svițera. Consiliul federativ a propus guvernului din Franța, Germania, Italia, Austria, Spania, Portugalia și României convocarea unui congres internațional spre a discuta măsurile, ce vor trebui să se ia pentru stăpînirea pericolului Phylozera. A-

ceastă propunere credem că va fi primită, mai ales când considerăm, că este aproape imposibil a ne apăra de Phylozeră, dacă statele nu vor proceda împreună spre stăpînirea ei.

Rusia. După știrile, pe care „D. Ztg.“ le primește din Viena, Generalul Ignatieff, întorcându-se dela Londra, va sta puțin în Viena apoi numai decât va pleca la St. Petersburg spre a se pune la dispozițiunea țării.

Este probabil, că el va fi însărcinat a funcționa pe lângă principele Gorciacoff, ori că va fi numit chiar ministru de externe.

Principele Gorciacoff în timpul din urmă a slăbit afară din seamă, încât adese ori nu este în stare să raporteze țării; ast-fel se crede, că în curând el din nou va cere să fie eliberat de însărcinarea, pentru care se simte prea bătrân.

SENATUL.

Sedința de la 7 Martie 1877.

Ședința se deschide la 2 ore p. m. sub președinția d-lui M. Cogălniceanu v. președinte.

După îndeplinirea formalităților obișnuite, se procedează la votarea indigenatului d-lui Ion Dimitriș reuas nevotat în ședința precedentă, și se adoptă cu 21 voturi contra 13.

D. Degliu dezvoltă interpelarea D-sale în privința minelor de cărbuni de la Bahna. D-sa zice că chestiunea minelor noastre a trecut prin două faze una politică și alta economică. Cea politică s'a fost deschis încă de sub imperiul Catherinei II-a a Rusiei, care s'auvase chestiunea exploatarei minelor noastre și a fost împiedicată de aceasta de către Turcia; o ședință memorabilă a Adunării leginuitoare de la 43 ne vorbește despre aceasta. Eă vă voi aduce aminte un numai numele acelor însemnați patrioți de la 43 cari au luat parte la această ședință dar și parte din discursurile lor. Am fost fericit că am putut să culeg cuvintele ilustrului Eliad cari sunt reproduce în jurnalul de la 43 „Poporul Român.“

D. Degliu citează mai multe pasaje din discursurile rostite de către prea sfințitul Mitropolit Neofit, Gr. Cantacuzino, Petru Poniaru, Ion Văcărescu, Barbu Cărgău, etc.

Să venim acum la partea economică a chestiunii. Când boeri noștri se luptau pentru bogățiile minelor noastre, ei fuseseră studii și cunoscători cari sunt aceste bogății, și când voiau să dea în exploatare neapărat, nu puteau să fie la îndoeală despre existența lor; n'au avut însă parale ca să le exploateze. Acum însă suntem un stat autonom și deplin stăpân pe averea noastră, și prin urmare nimeni nu ne ar putea împiedica de la exploatare. Noi nu am fost opriți nici odată de la aceasta ci a fost numai o chestiune de timp și de bani. Se susținea apoi de unii că minele noastre nu sunt așa bune ca în alte țări și aceasta a ficut pe gverne după timpuri ca să amâne deschiderea lor. Cu ocaziunea fericită a interpelării d-lui Stardza, am luat cuvântul și am zis că pentru a scăpa de penuria noastră financiară ar trebui să deschidem aceste mine.

Cu ocaziunea acestei interpelări am primit o scrisoare de la un domn a nume Roman, care mă roagă să stărnesc în Senat pentru realizarea acestei idei. D-sa dă citire acestei scrisori.

După aceasta a venit la mine d. Botea inginerul trimis de guvern pentru a studia a este mine și mi-a spus că toate încercările făcute de d-sa au reușit și au dat cele mai bune rezultate. Apoi am primit o altă scrisoare de la un inginer Român d. Anton Bornea, care este chiar ca o oferire de concesione, în asociațiune cu mai mulți capitaliști Români. D. Degliu dă citire asemenea acestei scrisori.

Vă voi dovedi apoi calitatea cărbunilor noștri după analiza făcută de cel mai bun chimist al nostru, chimistul de la Eforia spitalului. Citește această analiză precum și opiniunea d-lui inginer Botea.

D. vice-președinte. Voi observa d-nului Degliu că aceasta nu este interpelare ci raportul chimistului de la Eforia spitalului.

D. Gianni. Aveți procură din partea d-lor căror le citiți scrisorile? (Ilaritate).

D. Degliu. Ați isprăvit d-le Președinte?

D. vice-președinte. Apoi ar trebui ca d-voastră să isprăviți.

D. Degliu. Vedeți dară d-lor că ni se oferă 110,000 lei pe lună, și apoi vom a-

vea și alt avantaj, acela că vom opri de a mai egi atâtea bani din țară și în loc să plătim 70 lei tona de cărbuni o vom plăti numai cu 27 după calculele făcute. Cerdarii de la guvern ca să trimită omenii speciali, pentru a se termina lucrările de încercare și cel mult până la sesiunea viitoare să vină cu un proiect de lege în acest sens.

D. vice-președinte. Vă fac observare că nu ați ficut o interpelare ci numai o propunere. Aceasta am voit să constat iminenta Senatului.

D. ministru al lucrărilor publice. Când ni s'a anunțat interpelarea, în am grăbit a culege informațiunile necesarii, și m'am convins că această cestiune nici nu este de competența departamentului meu. Voi avea onoare acum a relata Senatului mișcările de încercare care s'au făcut cum a zis d. Degliu; nu s'a ficut pe linia Severin ci pe linia București-Giurgiu. Apoi această încercare nu a dat rezultate satisfăcătoare spuse de d. Degliu, ci din contra s'a observat că trebuie 14 kilo de cărbuni pentru alimentarea locomobilei pe o distanță de un kilometru, pe câtă vreme cu cărbunii de Oravita, pentru aceeași distanță locomobila, se alimentează numai cu 9 kilo cărbuni. Se poate însă ca cărbunii fiind estrași de la o adâncime mai mare ca aceea de unde s'a scos, să conțină mai mult carbon și prin urmare să fie mai buni.

Cea ce mai pot spune pentru mângăerea d-lui Degliu este că s'au găsit mine și la Topolnita. Promit dară că îndată ce mijloacele mi va permite, voi pune ca să se cerceteze toate aceste localități de mine.

D. Degliu. La un singur argument a avut dreptate d. ministru, când a zis că nu aparține departamentului d-sale. Într'adever de oare-ce minele nu sunt încă în stare de exploatare nu pot fi trecute în bugetul acestui minister. Ni s'a zis însă că minele de cărbuni nu sunt ca cele de la Oravita. Se poate întempla ca să fie o eroare, dară aceasta poate să provină chiar din partea d-lui ministru căci fie-care om se poate înșela. Considerați însă că cărbunii noștri s'au estras de la o adâncime de 10 metri pe când cei de la Oravita se scot de la 20 și vă veți convinge de calitatea cărbunilor noștri.

Dară când vi se oferă 110,000 lei pe lună pentru acești cărbuni buni sau răi, puteți d-voastră să i refuzați? Eă am avut de scop prin această interpelare ca să vă rog a cere rezultate pozitive de la domnul Botea și să se ia înțelegere cu d-nii concesionari pentru a se dea ceea ce ni se oferă. Pentru aceasta eu propun o mișcune într'acel sens. Dacă nu o veți vota atunci veți îngropa pentru eternitate cestiunea minelor noastre. Eă însă un măr opresc și voesc să fac această mișcune.

D. ministru lucrărilor publice. Să vină d. Degliu să ne aducă concesionarii, fie și cu un preț pe jumătate și numai atunci să ne acuse când noi i vom refusa.

D. Orlean. Fiind-că d. ministru de lucrări publice, ne-a promis că se va ocupa cu studiul minelor, mi fac o datorie a i aduce la cunoștință că și în districtul Putna la proprietatea Statului numită Mieroa există o asemenea mină de cărbuni. Postul prefect Nicolaidi a cercetat-o cu mai mulți oameni competenți și a găsi că este foarte bună; de aceea rog pe d. ministru ca la cas de a se face studii promise să se ocupe și de această mină.

D. ministru lucr. Publice. În act de această cerere.

D. Leca. D-nu Degliu are aerul de a ne spune că ne oferă munți de aur și că noi i refuzăm. Aceasta mi se pare mai mult de cât absurd și toată interpelarea d-sale este absurdă. Propun trecerea la ordinea zilei.

Se pune la vot mișcunea și se respinge, voturile fiind constatate chiar de d. Degliu care numără numai 4 susținători pentru domnia-sa.

Incidentalul fiind încheis, ședința se ridică la 3 și jumătate ore p. m.

CAMERA.

Sedința de Luni 7 Martie 1877.

Se deschide la ora 1 p. m. sub președinția d-lui C.A. Rosetti, fiind prezenți 73 d. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. ministru cultelor prezintă legea reorganizării min. financelor, modificată de Senat, roguș a se vota de urgență. — Se aprobă.

D. Furulescu. Am cerut cuvântul!

D. min. cultelor. Cer cuvântul într-o interpelare!

Voci. D. ministru voesc a interpela! D. Furulescu. Eă am cuvântul după regulament!

D. Președinte. D. ministru are președere!

D. Furulescu. D-le președinte, nu când își va plăcea v'ni da cuvântul, ci am cuvântul când mi' dă regulamentul!

D. Președinte. Mă iartă, regulamentul nu' ficut d-voastră și eu snt în regulă!

D. ministru cultelor este gata a răspunde la interpelarea d-lui Bobeica, relativă la liceul din Botogan.

D. Bobeica nu'și poate dezvolta interpelarea nedându-i-se actele cerute de la minister.

D. Furulescu protestă contra procedurii din partea binroul cât și a ministerului, care un i-au permis încă de a'și dezvolta interpelările, ca arăund abuzurile, să se avizeze cu o oră mai înainte la remediile de luat și nu urma calea lui Cartargi. La toate cererile ministerial a fost mut, Camera a fost mută; dar țara veghiază, vede și va judeca!

D. ministru cultelor declară că este autorizat a asculta interpelarea d-lui Furulescu adresată d-lui min. financelor.

D. Furulescu. D. min. financelor tot-d-a-una s'a sustras și s'a dus p'aci încolo când am voit să-i vorbesc, lăsându-mă . . . puteți a vă inchipui cum . . .

D. min. cultelor. Camera ca și țara întregă nu va crede că d. min. financelor s'a sustras temându-se de vorbele unui deputat ca d. Furulescu!

D. Președinte. Voiți să vă dezvoltați interpelarea, d-le Furulescu?

D. Furulescu. Mai întâiu să faceți că d. Vulturescu să se ducă la locul d-sale, că aici lângă mine o să mă tot intrerupă! (risete).

D. Furulescu începe a'și dezvolta interpelarea vorbind despre echilibrarea bugetelor, despre resursele țerei, cari prin legi rău aplicate s'au secat . . .

D. Președinte. Nu se aude! mai tare!

D. Furulescu. Mă tem numai ca nu 50 voci din Cameră să strige: mai încet!

D. Președinte. Se scie, că d-ta ești acela care păzești măsura tot-d-a-una! (aplanse).

D. Furulescu continuând sustine că legea rurală nief în trecut, nief acum nu se aplică cu sinceritate; arată misera stare a țeranului la care au contribuit în complicitate administrația și arendașii; citează o mulțime de date, cifre, abuzuri și fraude spre coroborarea alegațiunii sale. — (D. min. cultelor conversază cu d. Eraclid.)

D. Furulescu. Rog pe d. ministru a nu conversa cu deputații când se tratează cestiuni importante!

D. Vulturescu. Bravo! pe toți îi pu! la regulă!

D. Furulescu. Sciu că ești instruit a face intreruperi, nu sciu însă la ce te va duce acest meșteșug! (arată mai departe cum la noi ori-cine poate jăfui statul fără a fi urmărit, așa inginerii, ca Mănculescu care a fost însărcinat cu delimitarea moșiilor; așa advocații statului, cari fac ce vor și nimeni nu i controlează, nu i trage la răspundere și statul a pierdut și pierde din averea, din moralitatea și autoritatea sa. — Prefecți, sub-prefecți, primari, arendași au fost și sunt numai nisce spoliatori privilegiați! Care sunt mijloacele energice pentru a vindeca relele! Ascultă, d-le ministre! Ce a ficut Franța acum 200 ani? N'a tăiat, n'a redus ca d-voastră! Nu asemenea expediente scapă pe bolnav, ci l' ducă mai sigur la moarte! A întrebunțat două măsuri: probitatea și moralitatea în administrație și economii aude sunt necesare, adică d. Brătianu și nu mai suferă nepotismul, favorurii și recompense politice, dacă voesc a fi un Sully al României; cea mai mare parte din veniturile țerei se află în pungile unor funcționari ai statului! (aplanse).

Delapidările, prevaricațiunile, fraudele comise de funcționarii au adus statul undo este: administrația vitioasă a adus pe țeran unde este azi! D. ministru finanțelor eă aducă probitatea, să aplice legile cu sinceritate și vigoare, să intre în lăzile statului toate datoriile particulare și delapidările funcționarilor; alt-fel scie d. ministru ce l' așteaptă!

D. min. cultelor recunoaște că n'a înțeles pe orator, neputându-l urma în regiunile înalte și multiple, în serolele transcendente, și apoi declară că, cu învoirea țerei și a Camerei, guvernul se va reține făcând loc d-lui Furulescu spre a'și realiza ideile și teoriile d-sale.

Se cere închiderea sesiunii.

D. Furulescu: Trebuș să eșpic dacă n'au fost înțeleși!

Voci: Ah, a, a! ce să ne mai spu!?

Se inchide discuția!
D. Missail anunță o interpelare d-nului ministru Cultelor: de ce n'a nimit delictivii pe prof. de arheologie și filologie comparată de la Univers. din București?
După oare-care discuții se validează ațegerea de deputat a col. I de Bolgrad în persoana d-lui Parușef.

Se procedează apoi la votarea ajutorului pentru d. Boliac și se admite cu 57 voturi pentru, 5 contra, din 62 votanți; 2 abțineri.

D. Maniu interpelează pe d. ministru Justiției pentru destituirea d. Pizo din post de procuror general al Curții de Casație, la care d. ministru răspunde, că d. Pizo a ramas pe din afară în urma economiilor votate de Camera, precum și răz-muna multă alții

Incidentul se inchide.
Se ia în considerare și se votează în total proiectul de lege pentru acordarea unui ajutor mensural de 300 fr. d-lui Pa-pu Ilarian, însă nefiind numărul regle-mentar al votanților, rămâne a se vota mâine.

Se ia în considerare fără discuție și se votează integral bugetul pensionilor, apoi pus la vot în total se admite cu 54 voturi pentru, 6 contra din 61 votanți, 4 abțineri.

Credital de 1020 fr. cerut de d. ministru de interne pentru a plăti un cablu împrumutat de la Minist. de Resol., nu se poate vota, ne mai fiind Camera în număr.

Sedinta se ridică la orele 4 și trei sferturi seara.

CORRESPONDENȚE PARTICULARE
ale
TIMPULUI

Treceți 1877 Martie 7
Domnule Redactor,

Convins de imparțialitatea d-voastră, miș permit a vă ruga să faceți loc în stimabilul ziar ce redactați, următoarelor fapte, atrăgând asupra lor atențiunea celor compe-tenți în special a d-lui Dimitrie Sturdza fost ministru de Finance, proprietar mare în județul nostru, și unul din membrii consiliului județean.

S'a făcut și se face continuu sgo-mot că sub administrația d-lui Catargi, a fost o completă străbălare în averea publică, pe când sub cel actual, nu s'ar vedea, de cât sis-temul cel mai onest, și cu privire numai la economia cea mai cinstită! Departe de a justifica pe cei din trecut, ne fiind competente, voi cer-că să vorbesc de purtarea așa zi-șilor liberali din județul nostru, ca ast-fel, puși fie care în cunoștință de cauză, să poată da un verdict mer-itabil. — Trăesc la țară, și ținut de afacerile mele, am contractat poate reul obicei, de nu mă pronunț și nu vorbesc de cât asupra faptelor ce pi-păuți vă ved.

Până în toamna anului trecut, Consiliul județean avea luate în arenda pentru arest, niște case a d-nei Elena Plitos, plătiind o chirie anuală de 110 galbeni. Termiul expirând la Octombrie trecut, d-nii membri ai noului comitet, fără a se pune în vre-o relație cu proprietara, ani-mați ca să zic așa de spiritul de „economie“ contractează cu d-na Ar-ghira Polizu, pentru 5 ani, luarea caselor sale cu 60 galbeni pe an, cu reparația pe compta comitetului, ceea ce, la casele d-nei Plitos erau apă-rați. Ce se întâmplă; arestul mutat, comitetul lasă casele d-nei Plitos, după ce le ocupase peste contract vro lună) într-o completă ruină. D. Plitos le întentează proces, iar comitetul ca să scape de faptul cu pricepere comie, și de amenințările d-lui Plitos, pune cazul înaintea con-siliului județean, a căruia majoritate animată, tot din spiritul de economie, oferă d. Plitos 150 galbeni pe curți îl primesc și nici putea face alt-fel pen-tru că fără a mă hasarda, afirm că vînzîndu-le etern, nu putea prinde aceea sumă! Așezat arestul în loca-lul d-lui Polizu, se întimplă econo-miștilor noștri altă nenorocire, ele nefiind în stare a face cerințele unei case de arest, și fără nici o siguranță, aleargă liberalii noștri iarăși la economii, și contractează facerea reparațiilor cu 240 galbeni, ceea ce

mai târziu găsește că nu o de ajuns, și ast-fel face un devis din nou, pen-tru reparația strict necesară numai de 150 galbeni, într'un cuvînt ca să facă față noului local, costă pe comitet casele d-lui Polizu pentru anul I (afară de acoperemînt pe care este obligat a-l face) nici mai mult nici mai puțin de cât modesta sumă de 600 galbeni

- 60 galb. chiria d-lui Polizu pe an.
- 150 „ recompensa dată d. Plitos.
- 240 „ reparațiile contractate.
- 150 „ reparații și îmbunătățiri strict necesare a se mai face.
- 600 „ total.

În mult a întreba și a cere res-punsul d-lui Dimitrie Sturdza, econo-mist distins, și cum am dis, mem-bru în Consiliul județean, a spune cum se chiamă această operațiune a colegilor săi din Consiliu, econo-mii ori străbălare! Dacă d. Sturza se îndoesce despre veracitatea ce-lor relatate, nu are de cât să ceară în observare dosarul de la Consiliu și în special lămurire de la d-l Jor-gu Neculau, unul dintre maestrîi noș-trii liberali, membru atunci în comi-tetul permanent, și conducătorul de laudă al acestei frumoase opera-țiuni.

Apropo de Consiliu, vrenă a vă spune, că pe lângă câte-va persoane destul de onorabile, d-l prefect aș avut multă îngrijire, a vări și pe d-l Costache Racoviță, acela pe care în anul trecut înalta Curte de Casa-ție, prin hotărîrea sa, l'au declara-t, că a pierdut calitatea de Rom-ân prinînd o funcțiune în servi-ciul austriac; aș vîrăt asemenea pe d-l Dimitrie Pop, ilustrul gâde și in-ventatorul torturilor de la Mărășești, atunci prefect; n'a uitat asemenea se vîre și pe colonelul Galitz, isgo-nit din armată, sigur nu pentru nis-cat-va fapte de laudă!

Dacă am zis la început, să atra-geți atențiunea d-lui Sturdza, am făcut-o aceasta în scop mai mult să vină în consiliu în ziua de 17 a cu-rentei lună Martie, când este con-vocat pentru afacerea unor verim-ente în budget, și a realege un membru în Comitetul permanent, în locul d-lui I. Neculau demisionat, cu toate că se putea cheama conform legii, unul dintre supicanți, pre-cum este d-l Teodor Juvara, model de onestitate și în adevăr special în economie; se susține însă că s'au pus și aceasta la ordinea zilei pen-tru a readuce iarăși pe d. Neculau, se vede că recompensă pentru ope-rația cu casele Polizu.

Ași mai vorbi cum Primarul lo-cal în scop se poată dispăgubi pe d-nu Nicolai Motăș (un cămătar fără exemplu, cumnat cu ei) și pe d. Jorghu Nicolau membru atunci în comitet; pentru banii ce aveau să ia dela d-nu Cotin Plitos, a cum-părat niște case ale sale pentru scoala cu 1800 gal. ceea ce în realitate va costa pe primărie peste 2800 gal. fără a mai menționa că, casa construită pentru interesul unei familii nu poate satisface cerințele unei școli. Cum apoi au mai închiriat niște case a d-lui Tache Anastasiu Prefectul Județului tot pentru școală, dar care erau locuite până acum numai de cucuși, centralizînd ast-fel toate școlile la o extremitate a oragului partea din sus; dar crezînd prea mult aceste notițe, pentru ca-drul unui ziar, me rezerv în scri-soarea viitoare, a vă detalia mai mul-te fapte de această natură, plus administrația județului, sub actual-ul guvern.

Primiți vă rog, domnule Redactore, cu această ocaziune respectul și sti-ma ce vă conserv.

Paris, 5 Martie, 1877.
Domnule Redactor,

În ziarul D-voastră de la 12 Fe-vruarie anul curent, un correspon-dent din Paris, ne face onoarea să se ocupe de Societatea „Uniunea Ro-mână“ pe care D-sa o numește „So-cietate literara politică și de toate.“ Dorința de a avea o societate Paris a fost tot-d'anna printre Ro-mâni, dorință foarte legitimă, căci Români, trăiau izolați uni de alții,

și Societatea era destinată să sta-bilească legături între toți tinerii Români; să stabilească ast-fel, cât se poate, simțimînte comune între cei cari vor avea aceeași misiune de împlinit în țara lor.

Societatea noastră are de scop să se ocupe de știință, de literatură, de ori-ce mișcare intelectuală, care se face la noi în țară, de ori ce miș-care intelectuală care trebuie pro-voată.

Societatea „Uniunea Română“ nu e de politică, și fiți siguri, D-le Red-actore, că în sinul ei nu există nici un partid. S'au discutat une-ori cestiuni relative la țara noastră, cari ating politica, dară politica mili-tantă nu s'a făcut nici odată: ne-am menținut pururea pe un tîrîm de principii.

În timpul din urmă s'a discutat cestiunea Israelită.

Nu avem pretențiunea să o resol-văm, dar vom să o studiem. Teoria e domeniul nostru, și în domeniul teo-rii vom să atingem toate cestiuni-le care ne interesează. Nu credem că lucrînd ast-fel, facem vre un rău.

Când cestiunea Israelită în Rom-ania se discută de lumea întreagă; cand Israeliții fac adunări pretutîndenți, și toată presa Europei vor-bește de această cestiune, ar fi cu-rios ca Români să nu se interese-ze de loc de dînsa.

Am vîzut cu părere de rău, că informațiunile corresponsentului D-voastră, sunt cu totul greșite, când vă spune că Moldoveni s'au retras din societatea noastră. Societatea nu-mără în sinul său mai mulți tineri Moldoveni, dacă vre o distincțiune se mai poate face astăzi între Mol-doveni și Munteni.

Correspondentul D-voastră pretin-de de asemenea, că am refusat cu dispreț o cerere de admisiune fă-cută de mai mulți tineri Israeliți din România; că îi considerăm ca „paria“ până și pe pămînt strein.

Dacă cererea lor a fost refusată, cauza e că, Statutele societății se opuneau la admitere. Numai respect dar ce datorim legilor, a condus Societatea în decisiunea ei.

Dispreț nu a intrat în aces refus.

Prin urmare nici unul din colegii noștri, nu a avut vre un motiv de indignare, care să îl conducă să formeze o societate nouă cu Israeliții, cu atât mai mult că o asemenea so-cietate, exista înainte de a se fi pre-sintat cererea de admisiune a Isra-iliților în Societatea „Uniunea Ro-mână.“

Adevărul fiind ast-fel restabilit, vă rugăm, D-le Redactore, în numele societății „Uniunea Română,“ se bine-voiți a da publicității aceste rînduri.

Primiți vă rugăm, D-le Redac-tore, asigurarea distinselî noastre con-siderațiunî.

Pentru Societatea „Uniunea Ro-mână:“

C. M. Mironescu, Const. C. Arion, B. Lascar.

A DOUA SCRISOARE
deschisă d-lui

A. Sihleanu, Vice-prezidentul Camerei radicale.

Am citit în ziarul „Reforma“, întîmpî-narea ce face d. Sihleanu la cele publicate de mine în „Timpul“, de la 24 Fevruarie.

Dacă sciam că prin epistola mea eram să provoc pe vice-prezidentul Camerei d. Sihleanu a debita noi injurii la adresa cle-gurii, și a face o nonă exhibițiune de ne-înșelabil cinism care a făcut și pe bî-trîni și pe tineri de s'au crucit, fiți si-guri că m'ași fi abținut a-i mai da oca-sie de a se mai face ridicol dacă nu pentru propria sea persoană, cel puțin pentru pres-tigialul postului ce ocupă.

În adevăr este inadmisibil ca într-o stare normală, un om care se respectă să se serve în public vis-a-vis de clar cu expresiile de... marțafos și pechlivani și alte asemenea trivialități pe care numai la ca-sin la Pompei sau la locanții la Parcel le poate cine-va auzi. Pentru omul incult se vede că arma cea mai puternică este vio-lența, însăta și calomnia.

D. Sihleanu voegte cu ori-ce preț a trece de un atheu și nu se sfegte a împrîstia otrava neadevărului și a impietății în in-

mele junimo, invîțăndu-o a desprețui re-ligia și a insulta preoții altarului.

D-sa termină epistola sa prin batjoco-ri și sacrilogii, zicîndu mi că să nu 'l pomenesc cînd voi gîdea de a dreapta tîrului.

O asemenea profanație ne dă o probă despre ceea ce este d. Sihleanu.

Bine, d-le Sihleanu. fiți consequente până la extremitate. Astăzi sunteți tari, aveți puterea în mîni, adepții nu vă lipsesc. Curaj! dați un vot politico-liberalo-se-cular, desînțaiți cultul religiei creștine, su-primați „pochii“, distrageți bisericile, și institutale de bine-faceri, nu vă lăsați mai pe jos de frați D-voastră comunarzi din Paris, cari au surpat coloana Vendome, au înaprins rasbelul civil și au împușcat pe repositul Darbois, arhiepiscopul Parisu-lui, iniințaiți cultul zeiței Rațiunea: în lipsă de temple pentru această nouă zei-tate, oferiți pinivă d-voastră de la Focșani, și ordonați ca toți cei ce nu se vor inchina ei, să fie considerați, ca Austro-Ungaria, barbari, trădători și rebeli la lu-cru până cînd sună vîrtejul peirei care vî să făcut de a 'și eșit din scorburile in-tunecoase din care scoțînd capul, nemn nu puteți suferi lumina soarelui nici stră-lucirea religiei creștine. Fiți dar practici, distrageți tot, faceți întunerec singurului element ce vî convine; scîi bine că la a-ceasta vizați, dar aceasta nu veți isbuti.

Constantin KĂĂ Nicolescu.

SCRI Sosite cu POSTA DIN URMA

Constantinopol, 16 Martie.

Delegații muntenegreni așteaptă răspun-sul principelui; ei cred însă, că e peste putința se accepta contrapropunerile Porții.

Viena, 17 Martie.

Delegații Muntenegreni, prevîzînd, că pacea nu se va putea încheia la vreme, au făcut propunerî în privința prelungirii armistițiului.

Londra, 16 Martie.

La interpelarea făcută de Harington Sir Strafford Northcote raspunde: ni s'a făcut din partea Rusiei propunerea de a adera la un protocol, în care se vor copriade părerile puterilor asupra situațiunei orien-tale. Proiectul acestui protocol a fost com-unicat Lordului Derby și cabinetula dis-cutat asupra lui. Noi am propus unele modificățiuni și am făcut Comitetului Șva-loff comunicare despre aceste amendamen-te. Acum el așteaptă instrucțiunî din par-tea guvernului său.

CRONICA ZILEI.

Faptele baronului Vecsey. După cum co-municasem în numărul de Sămbătă, aven-turierul, care trăise câtă-va vreme în Bucu-ressc sub numele de baron Vecsey, după ce a fost escortat de la Brașov la Pesta, a știut să abuzeze de încrederea comisariului de poli-ție și să se facă nevăzut. Acum acest aven-turier este în Pesta și de opt zile urmează a 'și bate joc de poliția capitalei maghiare. Numai de cât în ziua soarelui sale „și-a tri-mis posa prea bine executată prefectului Theisz pentru ca nu cum-va să prinză pe altul în locul lui. Poliția îi este mereu în călcăie; tot-d'anna însă, cand îl dă de urmă, el se face din nou nevăzut. Înainte de toate 'i-au găsit bagagiul în „Hotel Frohner.“ Chelarii spun că a cheltuit în o singură zi 35 fio-rinî, (vro 90 franci) și că este un adevărat gentleman; dar nu știu să spuie în cotro a plecat. În urmă poliția primește informați-nea, că s'a dus la băile sîrbești din Buda. Grăbesc în urma lui. Când sosesc, li se spu-ne că a fost cu o damă, a luat o baie, a prinzit și a plecat, fără ca să se știe unde. Altă zi aventurierul merge la spitalul călu-gărilor misericordianți, se prezintă sub nu-mele de Dr. Atkay trimis din partea minist-rului Tisza, ca să viziteze spitalul. În rin-țî îl întîmpină cu respectul cuvenit, îl poar-tă pin toate departamentele, eară drl Atkay dă fie-cărul bolnav strein câte trei fiorinî, dăruște doi napoleoni pentru fondul spita-lului, apoi pleacă și se duce: pe cînd so-sesc agenții poliției, — a fost și s'a dus... Ast-fel se urmează zi pe zi. El merge la redacțiunile cător-va ziare spre a le ruga să 'l publice articolele, prin care se desvino-vățește; își cumpără pălărie și face pălărie-rului împărțiri despre nedreptățile ce i se fac; intră în o tutungerie și începe cu oa-meni și conversațiune asupra poliției care îl urmărește și nu 'l poate prinde cu toate că umbliă ziua în amiază pe ulițele deschise, trimite pose ministrului Tisza și comitelul Andassy, într'un cuvînt, nici cî 'l pas; eară

poliția îi dă mereu de urmă fără ca să 'l poată prinde. D-l Maurice, din București a îm-prumutat aventurierului 80 napoleoni, acum umbliă cu poliția din Pesta, sperînd că 'și va găsi remășițele banilor. Tot în București Atkinson a isbutit a face un împrumut de 7000 napoleoni, dar consulatul Austro-Ma-ghiar a pus sequestru pe pungă.

De altmintrelea aventurierul este un om de deosebită inteligență, vorbește cu dăpînă perfecțiune 15 limbi, a ocupat pozițiunî la Don Carlos, la comunarzi din Paris și în armata statelor unite, unde era major; peste toate însă e om cu maniere elegante și un adevărat gentleman.

Reproducem cu această ocaziune și scri-soarea pe care a produs-o redacțiunei ziaru-lui „Kelet Népe, pentru a fi publicată: „In cel din urmă număr al ziarului d-voastră,— zice el în această scrisoare,— m'ași înfățișat publicului ca pe un îngelător, care mai a-dese-ori a dosit din închisoare. Permiteți-mi, d-le redactor, a rectifica această știre scor-nită. La 3 Ianuarie 1866 am dosit din casa tatălui meu meșter din Laitșau și am călă-torit în Mexico, unde în scurtă vreme am fost înaintat sub numele Vecsey la rangul de locotenent. Cu doi ani în urmă n'am in-tors în Italia, unde am fost numit de către guvern dragoman public. În anul 1869 am fost condamnat de către tribunalul din Walee, pentru pretins sperjuriu la închisoare de 15 luni. Anume crima, ce comisesem, con-sista în aceea, că am jurat ca martur sub numele de Vecsey, cătă vreme numele meu adevărat era Somoskoy. După ce am fost condamnat, am căutat refugiu în Franța, unde sub comanda generalului Bourbaki, am luat parte ca căpitan în divizia 21 la resbelul de la 1870—1871. După terminarea resbelului, am fost silit a lua parte la luptele comunei. După ce am dosit din Paris de la 1872—1874 am făcut ocolul pămîntului pe fregata franceză „Princesse Alexandrie.“ De la 1874 până în Noemvrie 1875 am petrecut în Span-ia ca adjunct al generalului Allo, și în urmă ca șef al statului major.

După ce Don Carlos a fost gonit și et-a trebuit să părăsească țara. M'am dus la Lon-dra, apoi la Philadelphia, unde am sosit în luna Maiu anul trecut. La 2 Octombrie m'am că-sătorit în statele unite și am luat o zestre de un milion și jum.dolari. În Noemvrie am că-lătorit la Paris și la 2 Decemvrie am plecat la Constantinopol. De aici am călătorit la București, apoi la Brașov, de unde am plecat însoțit de un comisar de poliție la Pesta. În urmă el arată că a dosit pentru că nu se simte vinovat, apoi se iscălește: Baron Victor Bouena-Vista, fost Victor Somoskoy.

D-ra Theodorini. Ziarele italiene precum, „Revisita subalpina“, „Amicul artiilor“, „Il Trovatore“, etc., sunt pline de elogii foarte măgulitoare la adresa unei fiice a României, d-ra Teodorini, fiă a decedatu-lui Teodorini, artist din Craiova. D-ra Teodorini, și-a făcut studiele sale cu bril-lant succes în scoala din Milan, de unde ies ca din suavă pepiniură florile celea mai frumoase cu cari se ornează scenele teatrale europene. D-ra Teodorini, de și la aurora carierei sale, a cules adevărate succese în operele „Bărbierul de Seviglia Maria de Rohan, etc.

DURERILE DE DINTI de ori-ce fel, chiar cînd dinții sunt gauriți și vîtîmați, se înlătură la moment și pentru tot-d'a-una prin celebrul **Extract din India.** Acesta n'ar trebui să lipsescă în nici o familie din cauza efectului esecent. Adevăratul extract se găsește numai în singurul de-posit pentru București la Farmacia Curții a lui Rudolf Schmettau și pentru Focșani. la Farmacia Stenner. 383.

De închiriat, de la Sf. Gheorgho, viitor s'ei chiar de acum, o casă mare compusă de șase camere, salon, sală de mîncare, toate bine mobilate, avînd și dependințe, casa; este situată între curte și grădini, în Colărea Negrî, strada Mircea-Vodă No. 29 Suburbia Olteni. A-matori se pot adresa în ori-ce dî la pro-prietar care locuiește într'însa.
No. 502—3.

De închiriat, Casa din Strada nouă și Strada Academii No. 20, doritorii se vor adresa Călea Mogosiei No. 101.

LEMNE DE FOC
calitatea cea mai bună numai tufan și fug-tăiat și adus la domiciliu cu
75 FR. STENJENUL
ia magasia de lemne a lui Lessel, lingă gara Tergoviște, vis-a-vis de fabrica tutanurilor.
Comăndile se primesc și la Typographia Thiel & Weiss, palatul Ducii. 314-5-0.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Ofertă, Preț. Includes entries for Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, Credit fonc. Urban, etc.

CURSUL VIENEI

Table with columns: Valoarea, Cursul. Includes entries for Metale, Naționale, Renta în an, etc.

CURSUL DE BERLIN

Table with columns: Valoarea, Cursul. Includes entries for Acțiunile căilor ferate române, Obligatiunile române, etc.

SALLE DE L'ATHENÉE

CONCERT

donné par Mlle MARIE MORA

de Théâtre Lyrique de Paris

avec le concours gracieux de M-rs Wiest et Lubicz

PROGRAMME

- I. Ouverture par l'Orchestre. II. Air de la Juive (Il va venir). III. a) Elegie pastorale, b) Danse des fées. IV. Les Noces de Figaro. V. Impromptu sur les motifs de la Juive. VI. Grand air de l'Africain. VII. a) Souvenirs d'Odessa, b) Le Papiillon. VIII. a) Melodie 'Elle est à toi', b) La Soenata (Legende Valaque avec Violon).

Prix de places: Place réservée 20 Frs. - 1ère Place 10 Frs. - 2ème Place 5 Frs.

VRAJITOAREA ROȘIA

MOARTĂ ȘI VIUĂ, de Xavier de Montepin, traducere de St. P. Burghelca.

MISTERELE INDIEI

3 volume marf în 80, de același autor. Preț 8 fr. A se adresa: în Galați la Administrațiunea Jurnalei 'Vocea Covurluiului', în București, la librăria Sococ & Coia, în Iași, la librăria Dim. Daniel, în Craiova, la librăria fraților Samitica și Aron Zvișel, în Ploiești, la librăria G. Kârjan, în Brăila, la librăria Unirea; în Barlumi, la D. M. Barbu, comerciant; în Turnu-Măgurele, la librăria Touza.

Pentru lecturi de limba germană

se oferă un institutor care are încă 2-3 ore libere pe zi. Adresa A. Maier, Strada Berzilor No. 7.

FOSTUL CIRC

Direcția D-lui J. D. Jonescu

Astăzi și în fiecare zi

REPRESENTAȚII TEATRALE

cu PROGRAMĂ VARIATĂ ÎNCEPUTUL LA 8 ORE SĒRA.

Le voyage au tour du Monde

PE PIAȚA CONSTANTIN-VODA

Vis-à-vis de Circ, lângă Casa de Depunere:

Mare Panoramă

SALONUL DE STEREOSCOPE

în unire cu un BAZAR DE CADOURI

Intrarea 50 bani. Pentru vizite numeroase rogă CAROL JOH. LIFKA.

De închiriat, chiar d'acum un

salon și un etaj bine mobilat într-o pozițiune foarte favorabilă, împreună cu serviciu. — Doritorii se pot adresa ori la Tipografia Thiel & Weiss, ori la acea casă Strada Stirbei-Vodă No. 55.

FONDĂRIA DE FER

la E. KEILHAUER

Colțul străzii Roselor (Iavor)

Confecționează ori ce piese de fontă pentru mașini, colone, cruci și grilaje de morminte, ornamente pentru fontane, împrejurire de străzi de fier, canaluri pentru curgerea apei, sâuri alte construcții, după modelurile predate, planuri sau arătare.

Comandă de conducere de apă, instalație de ori ce băi cu toate accesoriile lor, pompe de curți, de case și de ori ce treburile, stropitoare de grădini și mai multe alte asemenea articole se confecționează solid și grabnic în fabrica D-lui

P. Keilhauer, Strada Iavorului No. 59.

Asemenia se găsește acolo și un deposit de fontă de fier confecționat. 518-10.

AVIS

DUOË PRĂVĂLII din casele d-lui Greceanu, vis-à-vis de Grand Hôtel de Boulevard, sunt de închiriat de la Sf. Gheorghe viitor. — Pentru informațiuni a se adresa la magazinul d-lor Alb. & Jos. Grubbaum, tot în casele d-lui Greceanu, în colțul Boulevardului. 505-6.

Vinuri negre, roșii și De închiriat, pe unul ori mai

albe, vechi și nou în butoie, de vin din Strada Scaunilor No 33 având peste 4000 șase inci perfi una bucărie, două pivnițe, osebii grajd, șoproan, puț în curte. A se adresa la proprietarul lor D. Ștefan Ștefănescu, în cancelaria Antreprizei Imposibilului spiritozelor (Hotel Hillel).

No. 406, 2. A. Manolescu.

AVIS IMPORTANT

pentru D-nii Agricultori.

PROBA CU BATÓZELE DE PORUMB

din depositul meu ce a fost anunțată în jurnalele 'Timpul' No. 47 pentru Duminică 27 corent, a avut loc în prezența unui public numeros. Rezultatele obținute ad întrecut, după asigurările celor prezenți, toate așteptările. La 10 ore și 34 minute a.m.l. mașina a fost pusă în mișcare, și urmându-se cu lucrarea fără întrerupere, s'au bătut

In timp de 4 minute 240 stuleți

adică aproape o baniță și jumătate

BORUL OBȚINUT ERA ÎNTREG ASEMENEA ȘI STULEȚII NESFĂRAMAȚI.

Rapiditatea cu care lucră mașina era surprinzătoare, oferind și avantajul cel mare, că se poate pune în mișcare de un copil chiar. Folosul acestor mașini pentru agricultori, a renunțat și pământul este învederat, la care este de observat și prețul lor neînsemnat, adică

DE 170 LEI NOI BUCATA

Atrag atențiunea cea mai serioasă a celor interesați asupra celor jise mai sus, și spre mai mare încredințare sunt gata a face probe în fața se-căruia doritor, care vor bine-voi a pofti la magazinul meu spre a o vedea.

W. STAADECKER.

514-6. Strada Germană No. 8.

C. SIEBRECHT

RECOMANDĂ

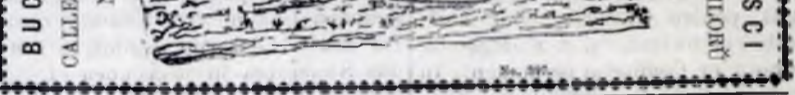
BATOAZE DE PORUMB

recunoscute de cea mai bună construcție

PIETRE DE MOARA

și PLUGURI DE DIFERITE SYSTEME

CU PREȚURI SCĂDUTE

BUCUREȘTI CALLEA MOȘILOR No. 116.

MAGASINUL

SE AFLA ÎN CALLEA MOGOSIEI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU

Prima societate în Viena pentru vânzarea de olandă și Albituri în lichidatiune

aduce la cunoștința onor. ei comitenți că toate filialele aflătoare în România trebuie să fie desfăcute irevocabil pînă la Paști.

Acastă circumstanță pe de o parte, și cursul estraordinar de mare al aurului, ne pun în pozițiune de a putea reduce încă cu mult prețurile deja foarte estine, spre a da o probă fie-căria de estinatatea la care pînă acuma n'a ajuns încă nimenea. O concurență, vină ea de ori-care parte, este dar ilusorie, căci în București n'a existat încă pînă acuma o desfăcere așa de adevărată și serioasă.

Spre dovada mai mare a celor jise de mai sus să se observe prețurile curente reduse și notate mai jos, și mai beneficiam și la cumpărări de 50 franci 3% la cele de 100 franci 5% și la cele de 200 franci 10%.

Representantul Societății fabricii de Olandă și Albituri.

Prețul curent dupe scădamântul de 45% cu prețul flesat.

Table with columns: Item, Price. Includes entries for Batiste a 1/2 duzină, Prosôpe și Servete a 1/2 duzină, Fete de mese a 1 bucată, Pânărie, Rufe de Dame, Rufe pentru Cavaleri, Diverse.

Calitățile mai bune se găsește asemenea cu prețurile cele mai convenabile.

Din cauza sezonului înaintat se vinde cu prețuri mai reduse: Piquet, Saluri, flanel, ciorapi de ață, plapume, Albituri pentru dame de piquet, și mai ales de remarcat Batiste fine cu broderii, Garnituri pentru dame, Creațe pentru cavaleri și dame, Batiste-Clare și batiste cu dantele, și în fine câte-va sute suponi din reamăștele de Olandă o 50% rabat.

Rafururile și toate uneltetele aflătoare acuma în magazine, sunt estin de vîndare. Magazinul se află Callea Mogosiei No. 20, vis-a-vis de Grand Hôtel du Boulevard, casa Greceanu.

THEATRUL ROMÂN

SALA BOSEI

Mercuri 9 Martie

Beneficiul D-șorei LINA STOENESCU

BARBARA UBRICK

Dramă, după faptul atât de cunoscut în public. Acestă reprezentățiune va avea loc cu concursul trupei dramatice reprezentată de D. M. PASCALY.

Un student de facultate

care cunoșce bine și a practicat mai mulți ani studiile programului liceal, doreșce a preda lecțiuni particulare.

A se adresa la administrațiunea acestui diar, Palatul 'Dacia'.

MOȘILOR

LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAI

este de vîndare cu prețul foarte estin prin Domnu

C. SIEBRECHT

București.

MAGAZIEA MANDRITU

STINJENI

LEMNE DE FOC

CERRU CURAT

LANGA STRADA ROMANA

Colorea Galbenă, străja nouă, colțul barierei No. 41 Callea Tunari.

MAGAZINUL DE MARFURI

de BĂCĂNIE, COLONIALE ȘI DELICATESSE

a lui

GUSTAV RIETZ

la STĒGUL ALB

(FONDATA LA 1850)

S'a mutat și stabilit în

60 Strada Carol I 60.

512-3.

Noul și cel mai mare magazin de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii sub firma:

SAL. WEISERMAN

La Vultur, strada Carol I. No. 6.

Sub-semnatul am onore a aduce la cunoștința onor. P. T. Public, că am aranjat în sus-diul magazin un bogat asortiment de tot felul de încălțăminte En gros și En detail, atât în ceea ce priveșce ghetărie, cismărie de lăcu și de tot felul, cât și șoșoni și galoși franceșe și germane, din fabricele cele mai renumite în Europa. Prețurile mai estine de cât ori unde. — Fac plecata mea invitațiune tutulor d-lor cumpărători și rog a mă onora cu vizitele d-lor spre a se informa atât de fini calitate a mărfurilor cât și de estinatatea prețurilor.

Cu estimă Sal. Weiserman.

ALMANAH MUSICAL

de TEODORT BURADA

pe 1877 (anul al III-lea), cuprinzând multe figuri de diferite instrumente de musică aflate în us la poporul român, precum și diferite arii de danț naționale, ai ranjate pentru piano.

La finele almanahului se află 'Elena horăș' pentru piano de autore.

De vîndare la toate librăriaele.

BIBLIOGRAFIE

A est de sub tipar

POESII

de N. SCURTESCU

Se află de vîndare de-o-cam dată la Tipografia Grecesca piața teatrului No. 4.

Prețul 2 Lei noi.

De închiriat,

de la St. Gheorghe viitor casele din dosul lui Sococ vis-a-vis de Hotel de Franța, avînd 3 camere, două cubnii, sufragerie, pivniță, magasin de lemne, grajd, șoproan, o odaie de servitori, grădină cu două bolte, curte pavată, doritori se vor adresa, chiar în casa, la D-na Elena Constantiuidis.

516-4.